

DOMSTOL ADMINISTRASJONEN

Barne-, likestillings- og
inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	
Arkivkode:	650.0
Dato:	4/5-2011
Saksnr:	2011 000 81-37

Deres ref
201100081-/UBEFJS

Vår ref.
201100192-2

Saksbehandler
Benedicte Aas
73 56 70 57

Dato
02.05.2011

Høring - NOU 2010:11 Nemndsbehandling av forbrukertvister

Det vises til brev av 2. februar 2011 med frist til 2. mai 2011 for uttalelse.

Domstoladministrasjonen støtter forslaget om å endre navnet på Forbrukertvistutvalget til Forbrukerklagenemnda. I tillegg til å være i samsvar med den terminologi som gjelder for de øvrige frivillige nemndene, antas det at navnet i større grad vil gjenspeile Forbrukertvistutvalgets funksjon og rolle som utenrettslig tvisteløsningsorgan.

Domstoladministrasjonen har innhentet tall over aktuelle innkomne saker fra domstolenes saksbehandlingsverktøy, Lovisa. Det gjøres spesielt oppmerksom på at det er knyttet ulike feilkilder til tallene, herunder knyttet til hvordan saksområde for tvisten registreres. Tallene gir likevel et representativt bilde av sakstilfanget og den videre gangen i sakene.

Antallet saker som er klassifisert som tvist knyttet til avhending av fast eiendom utgjorde både i 2009 og 2010 ca. 5 prosent av det totale antall innkomne saker til tingrettene (829 av 15 789 i 2009 og 801 av 15 901 i 2010). Ca. 13 prosent av disse igjen er registrert med prosessformen småkravsprosess (113 av 829 i 2009 og 106 av 801 i 2010). Som en hovedregel behandles alle saker med tvistesum under 125 000 kroner etter småkravsprosessen. Saker hvor tvistesummen er under 125 000 kroner skal også som hovedregel behandles i forliksrådet før saken kan bringes inn for tingretten. Av avgjørelsestyper registrert i 2010 fremgår at ca. 55 prosent ble hevet etter forlik, enten etter rettsmekling, under hovedforhandling eller utenrettslig.

Etter Domstoladministrasjonens oppfatning vil det være hensiktsmessig å innføre et utenrettslig tvisteløsningsalternativ i offentlig regi for tvister knyttet til avhending av fast eiendom og tvister knyttet til oppføring av ny bolig etter bustadoppføringslova. Det er grunn til å tro at et slikt alternativ vil kunne avlaste de alminnelige domstolene i noe grad, særlig i de tilfellene der tvistesummen er forholdsvis lav. Som det fremgår av tallene foran, er dette sakstyper hvor partene ofte kommer frem til en ordning i minnelighet under domstolsbehandlingen.

Utvalget har i utredningens punkt 8.2.3.2 trukket frem utfordringer forbundet med å innføre et utenrettslig tvisteløsningsalternativ for saker etter avhendingslova og bustadoppføringslova, og da særlig pekt på den bevisførsel som vanligvis tilbys i

domstolene. Av forslaget til ny lov om nemndsbehandling av forbrukertvister § 6 tredje ledd fjerde punktum fremgår at en sak kan avvises dersom det foreligger bevisspørsmål som ikke kan klarlegges ved skriftlig saksbehandling. Vi vil peke på viktigheten av at Forbrukertvistutvalget hurtig identifiserer de sakene der denne avvisningsgrunnen er aktuell, og at avvisningsvedtak treffes raskt.

Domstoladministrasjonen er også av den oppfatning at en videreføring av reglene for retts- og tvangskraft samt for overprøving av realitetsvedtak for tingretten etter de alminnelige reglene i tvisteloven kapittel 9 og 10 vil være hensiktsmessig.

I likhet med utvalgets mindretall, stiller Domstoladministrasjonen spørsmål om søksmålsfristen på én måned for å overprøve et realitetsvedtak er for kort. Fra vårt ståsted er det viktig at søksmålsfristen er lang nok til at domstolene slipper søksmål som reises ”for sikkerhets skyld” for å avbryte fristen, uten at vedkommende har hatt reell mulighet til å vurdere sin sak på en betryggende måte. Som påpekt av utvalgets mindretall kan det være behov for å innhente både juridisk bistand og annen sakkyndig hjelp mens søksmålsfristen løper.

Hensynet til sammenhengen med ankefristen for forliksrådets dommer, bør ikke tillegges særlig selvstendig betydning. Vi vil anta at noen som har en tvist til behandling i forliksrådet i større grad vil være forberedt på at tvisten vil kunne bli brakt inn for tingretten enn noen som har en uenighet til behandling i en nemnd.

For øvrig har vi ingen merknader.

Med hilsen

Willy Nasset
avdelingsdirektør

Benedicte Aas
seniorrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk i Domstoladministrasjonen og har derfor ingen signatur.